

18 nedeľa A vlastná

AI Chudoba je jedným z najväčších globálnych problémov dnešného sveta. Vykoreniť všetku chudobu vo všetkých častiach sveta je teda veľmi ambiciózny plán. V médiách sa dozvedáme, že cieľom OSN je odstránenie extrémnej chudoby všade na svete do roku 2030 a zároveň vytvorenie systémov ochrany pre ľudí žijúcich v chudobe.

KE V dnešnom evanjeliu počujeme o nasýtení zástupu, ktoré sa už stalo: "Všetci sa najedli dosýta a ešte zozbierali plných dvanásť košov zvyšných kúskov."

DI Evanjelista Matúš opisuje, že zázračná epizóda sa odohráva na púšti. Tento priestor pripomína okamih putovania vyvoleného národa po vyslobodení z egyptského otroctva smerom k zasľúbenej zemi. Keď Ježiš vystupuje z lode, vidí veľký zástup zhromaždených ľudí a je mu ich ľúto. Stav ľudu nenecháva Ježiša ľahostajného. Ježišovi učeníci tiež spoznávajú, že títo ľudia potrebujú niečo na jedenie. Predkladajú Ježišovi návrh, ale Ježiš im dáva príkaz: "Vy im dajte jesť". Návrh učeníkov je realistický a ekonomický. Ježiš však smeruje k inej alternatíve, k zázračnému, veľkorysému daru nasýtenia. Nedostatok potravín stojí v protiklade k obrovskému zástupu ľudí a zároveň zdôrazňuje Ježišov štedrý a nečakaný čin. Ježiš ich nechce prepustiť, ale chce ukázať moc dať im chlieb a úplne ich nasýtiť. Ježiš nezriaďuje výdajňu chleba. Rozdeľuje chlieb skrze učeníkov, ktorí tak zastávajú úlohu sprostredkovateľov.

PAR Tu sa uskutočnilo, čo sa vznáša pred očami mnohých sociálnych plánov a vysnívaných želaní: o všetkých je rovnakým spôsobom postarané; všetci sú spojení do jediného spoločenstva. Tu sa nejedná len o telesné nasýtenie, ale o úplné nasýtenie potrieb. Ježiš pripravuje a daruje túto hostinu, a tak daruje celému ľudu spoločenstvo so svojou osobou a spoločenstvo všetkých medzi sebou navzájom. Ježiš sa preukazuje ako ten, ktorý má moc, je Bohom poslaný a Bohom splnomocnený. Jeho majú počúvať, majú prijať jeho poučenie, majú sa zveriť jeho vedeniu a od neho očakávať spásu. To neznamená, že budú úplne pasívni, ale že nechajú Bohu priestor, ktorý patrí Bohu.

MY Istý kňaz v Trapani na Sicílii sa P. Eliasovi Vellovi podelil s touto skúsenosťou: „Keď som sem prišiel, tak tá farnosť bola púšťou. Bolo to miesto zločinu a homosexualita s prostitúciou tu boli mimoriadne

silne organizované. Pôsobila tu mafia, ľudia sa báli jeden druhého. Do kostola neprišiel nikto. Bola nedeľa a ja som slávil svätú omšu v prázdnom kostole. Premýšľal som: 'Čo tu budem robiť'. Po týždni som navštívil svojho biskupa a chcel som, aby ma odtiaľ odvolal. Biskup mi povedal: 'Ako to, že už končíte? Že to tak rýchlo balíte?' Namietol som: „To preto, že tam nemám čo robiť.“ Biskup mi povedal: 'Ale to predsa nie je taký problém. A aby som bol k Vám úplne úprimný, nemôžem nájsť nikoho, kto by do tej farnosti chcel ísť. Nikomu sa tam nechce, lebo je to taká náročná farnosť vo veľmi zlom stave.' 'Tak čo mám robiť?' opýtal som sa. A biskup mi povedal: 'Vráťte sa a modlite sa!' Vrátil som sa a uvažoval som: 'Tak čo mám iného robiť, než to, čo mi odporučil biskup. Celých 6 mesiacov som v kostole bol len ja a môj Boh. Modlil som sa, pracoval na počítači, písal listy, články, spal som. V duchu som si hovoril: 'Pane Ježišu, sme tu len my dvaja – Ty a ja. Ja potrebujem Tvoju spoločnosť a Ty moju.' Až jedného dňa sa do kostola zatúlal nejaký človek. Dozvedel som sa, že ten muž bol jeden z hlavných organizátorov prostitútok a homosexuálov. Bol neveriaci, pravdepodobne posadnutý zlým duchom. Spýtal som sa ho: 'Prečo ste sem práve Vy prišli?' 'Ja vlastne ani neviem, 'znela odpoveď, 'ja som len cítil, že ma sem niečo ťahá...' 'Tak podte stráviť nejaký čas pre Eucharistiou,' povedal som mu. 'A prečo?' opýtal sa ma. 'Ja sa vlastne neviem ani modliť. Nikdy som to nerobil!' Ja som mu nepovedal, aby sa šiel modliť, ale aby strávil chvíľku pred Eucharistiou. A potom som mu povedal: 'Viete čo, prídte každý deň. Stráňte tu 10 minút pred Eucharistiou. Nemusíte nič hovoriť. Len tu buďte.' A ten muž prichádzal a obrátil sa.

Po tomto chlapovi prišiel ďalší. Potom prišla prostitútka... Dnes je v kostole 500 veriacich ľudí. Toto všetko sú Eucharistické zázraky. Ja som ich nevyhľadával. Ale Ježiš ich sám pritiahol. Ježiš je ten skutočný farár. Ja som len taký kaplán. On mi ich dáva, aby som im slúžil. Oni teraz prežívajú obrovskú radosť. Vidia, aký majú teraz život a že to ako žili predtým nebol ten skutočný, opravdivý život.“

ADE Dajme Bohu priestor a čas, a on nás nasýti všetkým, čo v živote potrebujeme.